

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 141/08-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. Z., B., toho času vo výkone trestu odňatia slobody, zastúpeného advokátom Mgr. V. Š., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a ods. 3, čl. 48 ods. 2, čl. 49, čl. 50 ods. 2 a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a ods. 3 písm. b), c) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 To 90/07 z 13. novembra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. Z. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. februára 2008 doručená sťažnosť Ing. M. Z., B., toho času vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a ods. 3, čl. 48 ods. 2, čl. 49, čl. 50 ods. 2 a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a ods. 3 písm. b), c) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 To 90/07 z 13. novembra 2007.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 T 131/06 z 1. marca 2007 odsúdený za trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a), b) a ods. 2 písm. b), c) zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov účinný do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný zákon“) a trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 217 písm. b) Trestného zákona.

O podanom odvolaní sťažovateľa rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 3 To 90/07 z 13. novembra 2007, ktorým odvolanie podľa § 319 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) zamietol ako nedôvodné.

Proti uvedenému druhostupňovému rozhodnutiu krajského súdu podal sťažovateľ podľa § 368 Trestného poriadku dovolanie z 24. januára 2008.

1. Sťažovateľ je toho názoru, že krajský súd svojím rozhodnutím porušil jednak jeho právo na nestranné prerokovanie veci a sekundárne aj jeho právo na obhajobu, pričom argumentuje nasledovne:

„Predsedníčka senátu odvolacieho súdu JUDr. H. bola voči sťažovateľovi od počiatku zjavne negatívne subjektívne zaujatá, čo bolo zrejmé z jej správania počas verejných zasadnutí, ako aj z postupu v konaní (...)

Ako obhajca podaním zo dňa 19.10.2007 požiadal o odročenie verejného zasadnutia nariadeného na 23.10.2007 z dôvodu práceneschopnosti. Súčasne som predložil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti so začiatkom PN dňa 18.10.2007. Išlo o prvú žiadosť o odročenie pojednávania od prevzatia obhajoby. Nikdy som sa žiadnym spôsobom ani len nepokúšal mariť pojednávania.

JUDr. H. však napriek tomu priamo na verejnom zasadnutí dňa 23.10.2007 nariadila nový termín na 30.10.2007, pričom jej muselo byť už vtom momente zrejmé, že v žiadnom prípade nebudem mať zachovanú lehotu na prípravu na verejné zasadnutie, ktorá je podľa ust. § 292 ods. 4 TP päť pracovných dní(...)

JUDr. H. súčasne ustanovila sťažovateľovi náhradného obhajcu (...), ktorý však rovnako nemal zachovanú zákonnú lehotu na prípravu na pojednávanie (...)

Čl. 50 ods. 3 Ústavy garantuje každému právo na obhajobu, ktoré v zmysle čl. 13 ods. 4 Ústavy SR možno obmedziť iba v rozsahu nevyhnutnom pre dosiahnutie legitímneho cieľa, pričom musí byť zachovaná podstata a zmysel tohto práva. Čl. 152 ods. 4 Ústavy SR zároveň ukladá každému štátnemu orgánu vykladať a uplatňovať zákony v súlade s Ústavou SR, Inštitút náhradného obhajcu je závažným zásahom do práva na obhajobu a ako taký je mimoriadnym a subsidiárnym opatrením, ktorý sa smie použiť iba v krajnej situácii, keď už niet iných prostriedkov na zabezpečenie riadneho priebehu trestného konania. Krátkodobá práceneschopnosť obhajcu však sotva vytvára vážnu prekážku trestného konania, ktorú je potrebné razantne a bezodkladne riešiť ustanovením náhradného obhajcu. JUDr. H. vôbec nezisťovala predpokladanú dobu trvania svojej práceneschopnosti, je preto otázne, na základe čoho vznikla obava, že moja práceneschopnosť bude mať verejné zasadnutie. Pokiaľ však vedome nariadila pojednávanie na termín, kedy sa dalo očakávať trvanie svojej práceneschopnosti, pričom určite mi nemohla byť zachovaná lehota na prípravu na verejné zasadnutie, sama vyvolala nebezpečenstvo zmarenia verejného zasadnutia.

JUDr. H. svoju zaujatosť potvrdila aj na pojednávaní dňa 13.11.2007, kde voči nej sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti z viacerých dôvodov, o ktorej nerozhodla s odôvodnením, že nebola vznesená bez omeškania. Na moju námietku, že takýto záver sa minimálne jedného z dôvodov námietky netýka, nijako nereagovala a pokračovala v prejednávaní veci.

JUDr. H. potvrdila svoju zaujatosť aj tým, že riadne nevybavila žiadosť sťažovateľa o kópie zápisníc z pojednávaní(...).

Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva je postavená na požiadavke, aby súdne konanie a osobitne konanie v trestných veciach, nielen bolo nestranné, ale sa takým aj javilo. Je neprípustné, aby bolo konanie vedené takým spôsobom, že v obžalovanom vznikne pochybnosť o nestrannosti sudcu. Obžalovaný sotva môže mať vieru v spravodlivé rozhodnutie, keď už správanie sudcu v ňom vzbudzuje pochybnosti o jeho nestrannosti, a to bez ohľadu na dôvod takéhoto správania. Dokonca aj keby zaujaté správanie sudcu nebolo motivované jeho vnútorným postojom k obžalovanému, musí byť takýto sudca vylúčený

z konania ako subjektívne zaujatý. Súčasťou práva na spravodlivý proces je totiž aj dojem, či pocit spravodlivosti, nielen spravodlivosť sama.

Postupom a konanie JUDr. H. voči sťažovateľovi sa nielenže nejavi nestranné, ale je zjavne poznačené negatívnym vzťahom k osobe sťažovateľa, ktorý je manifestovaný aj navonok. Sťažovateľ má teda oprávnenú pochybnosť o nezaujatosti JUDr. H., ktorá sa v plnej miere odzrkadlila aj v meritórnom rozhodnutí.“

2. Ďalej sťažovateľ namieta porušenie práva na spravodlivé súdne konanie a s ním súvisiacu požiadavku rovnosti zbraní, práva na obhajobu a princíp prezumpcie neviny, kde predostiera túto argumentáciu:

«Súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie a na obhajobu je podľa judikatúry Ústavného súdu aj právo na riadne, úplné a zrozumiteľné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. „Ústavný súd uznáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.“ (IV. ÚS 115/03)

„Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993)“. (II. ÚS 410/06)

Uvedenými požiadavkami sa odvolací súd neriadil. Uznesenie súdu obsahuje predovšetkým rekapituláciu doterajšieho priebehu konania a obsah odvolacích námietok sťažovateľa. Samotné dôvody rozhodnutia sú iba stručne zrekapitulované na cca 1,5 strane vo forme heslovitých poznámok.

V odôvodnení sa opakovane objavuje konštatovanie, že súd „nemal dôvod neveriť svedkom“. Súd predovšetkým nemá veriť či neveriť, keďže súdne dokazovanie nie je náboženským obradom. Súd musí kriticky vyhodnotiť svedecké výpovede. Pokiaľ je vznášaná voči pravdivosti svedeckej výpovede relevantná námietka, súd musí v odôvodnení na túto reagovať a jasne uviesť, prečo námietku nepovažuje za dôvodnú a prečo svedeckú výpoveď považuje za pravdivú. Nepripustné zjednodušujúcim je pritom záver súdu, že výpovede poškodenej a detí považuje za vierohodné, lebo ich za takéto považujú znalci.

Znalec sa vyjadruje iba k odborným otázkam zo svojho odboru, nemôže však zastúpiť súd pri vyhodnocovaní dôkazov. Sama znalkyňa pritom pripustila možný vplyv negatívnych emócií poškodenej na jej vierohodnosť. Súd však namiesto toho, aby túto otázku ďalej skúmal, a to buď výsluchom znalkyne, alebo pribratím iného znalca, iba poškodenej „uveril“. Viaceré tvrdenia poškodenej pritom boli inými dôkazmi vyvrátené, na čo sťažovateľ poukazoval už v odvolaní, „vieru“ súdu tým však nedokázal narušiť. Nepravdivosť niektorých podstatných tvrdení poškodenej pritom pravdivosť jej výpovede výrazne spochybňuje.(...)

Súd v odôvodnení nijako nereagoval ani na konkrétne námietky sťažovateľa poukazujúce na dôkaznú nepodloženosť jednotlivých čiastkových zložiek skutku.(...)»

3. Sťažovateľ v podanej sťažnosti tiež namieta „odsúdenie na základe nezákonného dôkazu“ a pripája toto odôvodnenie:

«Podľa ust. § 135 ods. 4 TP: „Ak je ako svedok vypočúvaná osoba mladšia ako 15 rokov a ak ide o trestný čin spáchaný voči blízkej osobe alebo zverenej osobe alebo je zrejmé z okolností prípadu, že opätovná výpoveď osoby mladšej ako 15 rokov môže byť ovplyvnená, alebo je odôvodnený predpoklad, že výsluch by mohol ovplyvňovať duševný a mravný vývoj osoby mladšej ako 15 rokov, výsluch sa vykoná s využitím technických zariadení určených na prenos zvuku a obrazu tak, aby osoba mladšia ako 15 rokov mohla byť v ďalšom konaní vypočutá len výnimočne. Ďalší výsluch osoby mladšej ako 15 rokov sa v prípravnom konaní môže vykonať len so súhlasom jej zákonného zástupcu a v prípadoch podľa § 48 ods. 2 so súhlasom opatrovníka“.

Podľa ust. § 135 ods. 4 TP: „Ak bola vypočutá osoba mladšia ako 15 rokov podľa odseku 3, v konaní pred súdom sa pri vykonávaní tohto dôkazu postupuje podľa § 270 ods. 2; výsluch tohto svedka možno v konaní pred súdom vykonať len výnimočne“.

Podľa ust. § 270 ods. 2 TP: „Zvukový, obrazový alebo obrazovo-zvukový záznam sa ako dôkaz vykoná na technickom zariadení. Ak to povaha dôkazu pripúšťa, môže sa vykonať aj oboznámením jeho písomného prepisu. Súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný“.

Výsluchy maloletých v prípravnom konaní neboli vykonané v súlade so zákonom, keďže boli vyhotovené iba obrazové záznamy, nie však zvukové. Zákon pritom zachytenie

výsluchu zvukovo-obrazovým záznamom vyžaduje nie na ochranu maloletých, ako to uvádza prvostupňový súd. Na ochranu maloletých slúži zákaz opätovného výsluchu. Vyhotovenie zvukovo-obrazového záznamu však už slúži na ochranu práv obžalovaného, keďže nemožnosťou vypočuť maloletého pred súdom je prelomená zásada ústnosti, ktorá je jednou zo záruk spravodlivého procesu. Zvukovo-obrazový záznam má umožniť posúdiť nielen pravdivosť a úplnosť prepisu výpovede, ale aj to, či nebolo maloletému napovedané, ako maloletý reagoval na položené otázky a v neposlednom rade má reprodukovať aj neverbálnu zložku prejavu maloletého počas výsluchu. Z obrazových záznamov vykonaných na hlavnom pojednávaní je pritom vidno, že prítomná osoba ženského pohlavia (zrejme znalkyňa) komunikovala s maloletými, čím zrejme v zmysle ust. § 135 ods. 1 TP „prispievala k správne mu vedeniu výsluchu“, vzhľadom na absenciu zvukovej zložky záznamu však nie je zrejmé, v čom jej „príspevok“ spočíval a či nedošlo k navádzaniu svedka.

Ust. § 270 ods. 2 TP pripúšťa, aby sa zvukovo-obrazový záznam vykonal oboznámením jeho prepisu. Citované ustanovenie sa však predovšetkým týka vykonania zvukovo-obrazového záznamu ako dôkazu. V danom prípade však žiaden zvukovo obrazový záznam vyhotovený nebol, niet preto dôkazu v zmysle citovaného ustanovenia, ktoré navyše umožňuje oboznámiť výlučne prepis, nie zápis. Prepis možno vyhotoviť iba vtedy, ak existuje prvotný záznam, čo sa v danom prípade nestalo. Na HP teda súd neoboznámil prepis záznamu, ale zápisnicu o výpovedi, na čo však neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 263 TP, keďže sťažovateľ s takýmto postupom nesúhlasil. (...)

Kľúčovú úlohu pre zistenie negatívneho následku správania páchatel'a trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby zohráva predovšetkým znalecký posudok z odboru psychiatrie. V prípade poškodenej však bol vyhotovený iba znalecký posudok z odboru psychológie. Tento posudok je pritom veľmi stručný až povrchný. Znalkyňa síce vyslovila záver o existencii posttraumatickej stresovej poruchy (avšak iba v počiatočnom štádiu!!), pričom v bode 4 na strane 6 znaleckého posudku výslovne uvádza, že k narušeniu rovnováhy, dezintegrácii osobnosti s rizikom psychopatologických porúch, najmä afektívnych prejavov a porúch správania by mohlo viesť ďalšie prežívanie stresov. Z tohto záveru znalkyne teda jasne vyplýva, že fakticky k žiadnej psychickej ujme u poškodenej nedošlo. Spôsobenie ujmy ako následok týrania sa samozrejme nevyžaduje, je však otázkou,

aké ťažké príkorie teda pociťovala poškodená, keď toto na nej nezanechalo žiaden následok.(...)»

4. V závere sťažovateľ namieta arbitrárnosť uznesenia krajského súdu z hľadiska právneho posúdenia skutku a argumentuje týmito dôvodmi:

„Zo zisteného skutkového deja (...) vyplýva, že sťažovateľ nespôsobil poškodenej ťažké príkorie. Konanie sťažovateľa preto nemalo byť kvalifikované ako týranie blízkej osoby a zverenej osoby, ale maximálne mohlo naplniť skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolužitiu. Záver súdu, že sťažovateľ naplnil skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby je teda zjavne arbitrárny.

Rovnako je arbitrárny aj záver súdu, že sťažovateľ naplnil svojím konaním skutkovú podstatu trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, keďže vôbec nebolo predmetom dokazovania, aké následky malo alebo mohlo mať konanie sťažovateľa mravnosť a psychiku jeho maloletých detí. Súd svoje rozhodnutie založil iba na laickej špekulácii, že každé stretnutie s náznakom sexuality má na maloletého negatívny vplyv. Úplne nepodloženým a nelogickým je najmä záver, že manipulácia s mechanickým prostriedkami ochrany proti počatiu vydá maloletého v nebezpečenstvo spustnutia.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal vo veci tento nález:

„1. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 13.11.2007, sp. zn. 3To 90/07 porušil základné práva Ing. M. Z. zaručené v čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2,3, čl. 48 ods. 2, čl. 49, čl. 50 ods. 2, 3 Ústavy SR a jeho právo zaručené v čl. 6 ods. 1, 2, 3 písm. b), c) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.11.2007, sp. zn 3To 90/07 sa zrušuje.

3. Krajský súd v Bratislave je povinný zaplatiť náhradu trov konania Ing. M. Z. na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 47 ods. 2 ústavy každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 49 ústavy len zákon ustanoví, ktoré konanie je trestným činom a aký trest, prípadne iné ujmy na právach alebo majetku možno uložiť za jeho spáchanie.

Podľa čl. 50 ods. 2 ústavy každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy má obvinený právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva: mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby.

Podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva: obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú.

Podľa čl. 6 ods. 3 písm. d) dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva: vylúčať alebo dať vylúčať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstatou sťažovateľovej sťažnosti je tvrdenie o porušení práva na nestranný súd podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a s ním spojené sekundárne následky, ktoré sa mali prejaviť v porušení ostatných práv sťažovateľa.

Právomoc ústavného súdu vyplývajúca z čl. 127 ods. 1 ústavy je vo vzťahu k všeobecným súdom limitovaná princípom subsidiarity, podľa ktorého poskytuje ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená dovolanie.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku môže právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 dovolaním napadnúť obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku je dôvodom dovolania, že vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku je dôvodom dovolania skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Proti namietaným pochybeniam krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 90/07, ktoré mali spočívať v porušení práva na nestranný súd, ako aj v tom, že jeho rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných nezákonným spôsobom, disponoval sťažovateľ dostupným a účinným právnym prostriedkom nápravy - dovolaním.

Sťažovateľ tento mimoriadny opravný prostriedok proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 3 To 90/07 z 13. novembra 2007 uplatnil.

Ústavný súd preskúmal súvisiaci spisový materiál a konštatuje, že povaha sťažovateľových námietok uvedených v jeho dovolaní podanom okresnému súdu 30. januára 2008 zjavne napĺňa danosť dovolacích dôvodov v zmysle ustanovenia § 383 Trestného poriadku [dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. e) a g) Trestného poriadku].

Ústavný súd je toho názoru, že existencia uvedených dovolacích dôvodov v spojení s § 377 Trestného poriadku zakladá právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vecne preskúmať námietky sťažovateľa v rámci dovolacieho konania v zmysle ustanovenia § 384 Trestného poriadku.

Právomoc najvyššieho súdu preskúmať v danom prípade v rámci dovolacieho konania uznesenie krajského súdu sp. zn. 3 To 90/07 z 13. novembra 2007 vylučuje právomoc ústavného súdu v uvedenej veci.

Ústavný súd zo súvisiaceho spisového materiálu zistil, že v čase rozhodovania o sťažnosti bolo dovolanie sťažovateľa uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 Tdo 9/2008 z 2. apríla 2008 odmietnuté. V tejto súvislosti ústavný súd nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia konštatuje, že ani tento výsledok dovolacieho konania nič nemení na skutočnosti, že v danom prípade jeho právomoc prejednať predmetnú sťažnosť nie je daná, pričom pripomína svoju viazanosť petitom sťažnosti v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na záver v globále možno konštatovať, že z kontextu sťažnosti nepriamo vyplýva, že namietané porušenie všetkých ostatných práv malo byť vlastne sekundárnym dôsledkom porušenia práva na nestranný súd, preto by bolo právne irelevantné vyňať tieto námietky a preskúmať ich izolovane, nezávisle od námietky porušenia práva na nestranný súd, ktorá má v sťažnosti ťažiskové postavenie.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 6. mája 2008